

offentlige sektor. Det giver efter vores opfattelse en meget højere grad af retssikkerhed for borgerne og bevirker, at borgerne har forrang for systemet og ikke omvendt – ikke fordi jeg skal klandre de nuværende dommere; de er givet meget objektive i deres vurdering af sagerne. Men alt andet lige må man sige, at en dommer, der kommer fra et ministerium, vil have det svært, når den pågældende skal vurdere en sag, der er anlagt af en borger mod det samme ministerium, altså en sag, der er anlagt mod gamle kammerater og kolleger, som man har spist frokost med igennem 10, 15, 20 år.

Derfor er det vores opfattelse, at det engelske system, hvor juristerne må vælge, om de vil være dommere eller de vil være i den offentlige sektor, må være det gældende.

Når vi så taler om dommerne, synes jeg også, jeg vil slå et slag for den debat, der indtil flere gange har været rejst om de problemer, der er forbundet med dommerses bijob – også Fremskridtspartiet har tidligere forsøgt at rejse debatten: Det er selvfølgelig noget uvæsen, at dommere kan have bijob ved siden af deres dommergerning, specielt da bijobene i mange tilfælde har dommerlignende funktioner, og specielt fordi mange af disse bijob indbringer langt, langt mere i indtægt for dommerne, end det at være dommer gør.

Der er forskellige dommere – man skal jo ikke nævne nogen af dem og slet ikke Frank Poulsen fra Sø- og Handelsretten – som har så mange bijob ved siden af, at de tjener betydelig mere på deres bijob end på deres egentlige arbejde. Når det er tilfældet, kan man stille sig selv det spørgsmål, hvor de lægger størstedelen af deres indsats. Ja, det gør de unægtelig det sted, hvor der kommer den største indtjening, og derfor ser vi i hvert fald i nogle tilfælde, at de offentlige domstole er lidt magre, og at det er lidt magert, hvad dommerne får ud af deres tid dér – hvis de er der, for mange af dem er jo ude i forskellige private voldgiftssager og lignende.

Så ingen bijob til dommere må også være et krav. Her tænker jeg ikke på, at en højesteretsdommer måske har lyst til at køre ud med Jyllands-Posten om morgenen for at få lidt frisk morgenluft; men dommerlignende bijob skal ikke være tilladt. Til gengæld er vi i Fremskridtspartiet indstillede på, at dommerne skal have en ordentlig løn, som de kan klare sig for.

Det er også vores opfattelse, at hele domstolsområdet burde lægges ud i en særlig afdeling, et selvstændigt direktorat, om man vil, men i hvert

fald således, at det ikke ligger under et ministerium og en minister, men ligger uden for politisk styring og indflydelse, og således, at denne afdeling – eller dette direktorat, om man vil – får sin egen bevilling på finansloven, ud fra hvilken den må få det til at fungere. På den måde vil vi jo definitivt få den dømmende magt adskilt fra den udøvende magt. Det er tanker og meninger, som vi i Fremskridtspartiet er helt enige i, og som vi støtter hundrede procent.

Men som flere har været inde på i dag, er der jo nedsat et domstolsudvalg til at behandle disse ting, og vi ved, at vi inden for kort tid får en betænkning derfra. Derfor synes jeg, det er for tidligt på nuværende tidspunkt konkret at lægge sig fast på, hvad det er, vi vil, før vi har set, hvad dette domstolsudvalg har tænkt sig, og hvilken betænkning det når frem til. Lad os afvente den, og lad os så, lige så snart den foreligger, diskutere videre, hvilke konkrete initiativer vi skal tage.

Så er der hele spørgsmålet om politiet og anklagemyndigheden. I den forbindelse har det været foreslået, at politiet lægges over under Indenrigsministeriet, bl.a. med den argumentation, at sådan er det i andre lande. Der er også lande i Europa, hvor man har forskellige former for politi, som er underlagt forskellige ministerier osv. Der er mange forskellige kombinationer.

Spørgsmålet er så, om vi vil det samme. Vil vi i Danmark, at politiet skal lægges ind under Indenrigsministeriet, eller ligger det fint nok, hvor det ligger i dag, under justitsministeren? Jeg vil godt være med til at diskutere at flytte politiet, men så synes jeg også, at der skal nogle tungere argumenter på bordet, end vi har hørt hidtil. Hidtil synes jeg argumenterne for at flytte politiet har været meget tynde.

Sagen er jo, at vi ikke skal flytte så stor en afdeling fra ét ministerium til et andet bare for at flytte den. Der skal være nogle saglige og vægtige argumenter for at gøre det, og dem har jeg ikke hørt endnu, og da jeg ikke har hørt dem endnu, synes jeg, vi skal undlade at flytte politi og anklagemyndighed eller bare en af delene fra Justitsministeriet til et andet ministerium. Det synes jeg ikke der er nogen grund til og slet ikke, da vi ikke har hørt nogen argumenter, i hvert fald ikke saglige argumenter, for det.

Så er vi nået frem til den motiverede dagsorden, som SF har foreslået, og dér må jeg sige, at Fremskridtspartiet er meget enig i det meste af det, der står i den motiverede dagsorden.